

ГЛѢДАМЪ, ЧЕ ТА СА УМНОЖАВА ВЪ БОГА, ОТЪ
 КОГО-ТО ЧАКАМЪ ВЪЗДАДІЕ: НЪ МУЕОВЪ-ТА
 НА СЛОВѢСНО-ТО Христово стадо, и обща-
 ТА нареѣда на Сватители-тѣ, принѣди ма-
 да пріймнѣ Патріаршескыѧ прѣстолъ; а се-
 га слышамъ, че мнозина неглаговолавать за
 мене. Знайте прочее, че азъ нито богат-
 ство, нито честь, на высоко-то сѣдалище
 искамъ, нито пакъ желаїж да са на зова-
 вамъ Цареградскыи Патріархъ, и беспеча-
 ленъ отъ всѣхъ излѣдамъ, а вы правете как-
 то е вамъ угодно; отдавна азъ обычахъ пъ-
 стыниж-тѣ, и тамъ отивамъ. Тѣди откакто
 изрѣче С-тый излѣзе си, като остави Па-
 тріаршескыѧ дома и сѣдна у нѣкоиж малкъ
 кѣшичкѣ, далечь отъ церквиж-тѣ, дѣто нѣ-
 маше мѣлы и припирпи. Нъ пакъ множе-
 ство отъ народа дотычахъ при него и мо-
 лахъ го да са смили за свое-то стадо, въ-
 спитано съ толкосъ неговы трудове, и да
 го не остава: отче, дѣмахъ тѣ, стори до-
 бро на твой-тѣ чада, за кои-то много врѣ-
 ма си настѣжалъ, и девольно трудове при-
 кара; подари имъ и останжлы-тѣ си дни на
 живота за да остане твое-то тѣло, сльда